

Bruksela, dnia 18.3.2015 r.
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

uchylająca dyrektywę Rady 2003/48/WE

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W 2003 r. Rada przyjęła dyrektywę w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek („dyrektywa w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności”). Dyrektywa ta miała służyć dwóm głównym celom: unikaniu zakłóceń w przepływie kapitału oraz umożliwieniu skutecznego opodatkowania odsetek wypłacanych przez podmioty wypłacające mające siedzibę w jednym państwie członkowskim osobom fizycznym zamieszkałym w innym państwie członkowskim. Dyrektywa w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności umożliwia opodatkowanie tego rodzaju wypłat odsetek zgodnie z przepisami państwa członkowskiego miejsca zamieszkania osoby otrzymującej dochód z oszczędności, na podstawie wniosku o automatyczną wymianę informacji na temat wypłaty odsetek na rzecz takich osób. Przepisy dyrektywy zaczęły obowiązywać z dniem 1 lipca 2005 r. i zostały rozszerzone na Bułgarię i Rumunię w związku z przystąpieniem tych krajów do UE w dniu 1 stycznia 2007 r. oraz na Chorwację – wraz z jej przystąpieniem w dniu 1 lipca 2013 r.

Dyrektywa była wynikiem konkluzji prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19-20 czerwca 2000 r., kiedy państwa członkowskie uzgodniły, że w celu wdrożenia zasady, że wszyscy obywatele powinni płacić podatek należny od całego dochodu z oszczędności, ostatecznym celem UE powinna być wymiana informacji „w jak najszerszym zakresie”, zgodnie ze zmianami na szczeblu międzynarodowym.

Dyrektywa – w brzmieniu przyjętym w 2003 r. – obejmowała dochody z oszczędności osób fizycznych wynikające z wierzytelności (klasyczne dochody z odsetek lub zyski kapitałowe z dłużnych papierów wartościowych) otrzymane bezpośrednio bądź za pośrednictwem funduszy inwestycyjnych lub innych nieopodatkowanych pośredników. Dyrektywą tą wprowadzono przepisy w sprawie automatycznej wymiany informacji na temat dochodów z oszczędności wypłacanych przez podmioty wypłacające mające siedzibę w jednym państwie członkowskim osobom fizycznym zamieszkałym w innym państwie członkowskim. Wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Belgii, Luksemburga i Austrii niezwłocznie wprowadziły systemy umożliwiające automatyczne zgłaszanie takich informacji. Belgii, Luksemburgowi i Austrii – zamiast obowiązku udostępniania informacji – przyznano możliwość pobierania w okresie przejściowym podatku u źródła w wysokości 15 % przez pierwsze trzy lata od wejścia w życie dyrektywy (tj. do dnia 30 czerwca 2008 r.), w wysokości 20 % przez kolejne trzy lata (do dnia 30 czerwca 2011 r.) oraz w wysokości 35 % w późniejszych latach. Przepisy stanowiły, że 75 % przychodów z tytułu podatku u źródła ma być przekazywane państwu członkowskiemu zamieszkania inwestora. Belgia postanowiła zaprzestać stosowania przejściowego podatku u źródła z dniem 1 stycznia 2010 r. i dokonywać wymiany informacji w taki sam sposób jak inne państwa członkowskie. Luksemburg uczynił to samo z dniem 1 stycznia 2015 r.

Od dnia 1 lipca 2005 r. środki równoważne przepisom dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności zastosowano w pięciu krajach spoza Unii Europejskiej, w tym w Szwajcarii, w odniesieniu do dochodów z oszczędności wypłacanych w tych krajach osobom fizycznym mającym miejsce zamieszkania w UE. Począwszy od tej samej daty, w dziesięciu zależnych lub stowarzyszonych terytoriach państw członkowskich UE (dwunastu po rozpadzie Antyli Holenderskich) zastosowano środki identyczne z przepisami dyrektywy poprzez wdrożenie dwustronnych umów podpisanych z tymi jurysdykcjami przez każde z państw członkowskich. Po zmianie statusu wyspy Saint-Barthélemy Francja zobowiązała się, że terytorium to będzie stosowało obecne i przyszłe przepisy zarówno dyrektywy w sprawie

opodatkowania dochodów z oszczędności, jak i dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej.

W wyniku pierwszego przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w listopadzie 2008 r. Komisja zaproponowała szereg zmian, aby zlikwidować istniejące luki w prawie i skuteczniej zapobiegać uchylaniu się od opodatkowania. Proponowane zmiany miały ulepszyć przepisy dyrektywy poprzez zaostrzenie środków mających na celu zapewnienie opodatkowania wypłacanych odsetek. W związku z tym rozszerzono zakres przepisów dotyczących struktur pośrednich. Ponadto w ramach proponowanych zmian przewidziano rozszerzenie zakresu dyrektywy na dochody z tytułu instrumentów równoważnych instrumentom dłużnym, tj. innowacyjnych produktów finansowych i niektórych form ubezpieczeń na życie. Zmiany te zostały przyjęte przez Radę w dyrektywie 2014/48/UE z dnia 24 marca 2014 r.¹ (dyrektywa zmieniająca w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności). Artykuł 2 tej dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 1 stycznia 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy. Państwa członkowskie zostały zobowiązane do stosowania tych przepisów od dnia 1 stycznia 2017 r.

Zwracając się do Rady o formalne przyjęcie dyrektywy zmieniającej w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, Rada Europejska na posiedzeniu z dnia 21 marca 2014 r. stwierdziła, że za metodę automatycznej wymiany informacji, którą UE będzie stosować wewnątrz swoich granic, posłuży światowy standard opracowywany przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). Jednocześnie Rada Europejska zwróciła się do Rady o zapewnienie, by – wraz z przyjęciem do końca 2014 r. zmienionego tekstu dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej – prawo unijne zostało w pełni dostosowane do nowego światowego standardu.

W dniu 12 czerwca 2013 r. Komisja rzeczywiście zaproponowała zmianę dyrektywy 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. Głównym celem proponowanych zmian było stworzenie państwom członkowskim podstawy prawnej na szczeblu UE dla wdrożenia światowego standardu w zakresie automatycznej wymiany informacji („światowy standard”) opracowywanego przez OECD. Zakres proponowanej dyrektywy zmieniającej jest bardzo szeroki, ponieważ obejmuje wszystkie rodzaje produktów finansowych (z określonymi wyłączeniami), będących bezpośrednio lub pośrednio w posiadaniu osób fizycznych lub „podmiotów niepublicznych”. Wspomniana dyrektywa zmieniająca została przyjęta dnia 9 grudnia 2014 r. jako dyrektywa Rady 2014/107/UE² (dyrektywa zmieniająca w sprawie współpracy administracyjnej). Artykuł 2 tej dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2015 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy. Państwa członkowskie są zobowiązane do stosowania tych przepisów od dnia 1 stycznia 2016 r. i do rozpoczęcia wymiany informacji do września 2017 r. Na mocy art. 2 ust. 2, ze względu na różnice strukturalne, przyznano odstępstwo Austrii, która może rozpocząć stosowanie dyrektywy do jednego roku później niż pozostałe państwa członkowskie. W chwili przyjęcia wspomnianej dyrektywy Austria ogłosiła, że nie będzie w pełni wykorzystywać przyznanego jej odstępstwa. Do września 2017 r. rozpocznie ona wymianę informacji w odniesieniu do ograniczonego zestawu rachunków (tylko nowych rachunków otwartych w okresie od 1

¹ DYREKTYWA RADY 2014/48/UE z dnia 24 marca 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 111 z 15.4.2014, s. 50).

² DYREKTYWA RADY 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L359 z 16.12.2014, s. 1).

października 2016 r. do 31 grudnia 2016 r.), będzie natomiast korzystać z odstępstwa w przypadku innych rachunków.

Ostatni akapit nowego art. 8 ust. 3a wprowadzonego dyrektywą zmieniającą w sprawie współpracy administracyjnej wyraźnie stanowi, że postanowienia zawarte w tym ustępie (ust. 3a) mają pierwszeństwo przed przepisami zmienionej dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności. Ponieważ zakres tych dwóch dyrektyw w znacznym stopniu się pokrywa, zmieniona dyrektywa w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności obowiązywałaby jedynie w niewielkiej liczbie przypadków.

Ta niewielka liczba przypadków wynika zasadniczo z trzech powodów. Po pierwsze, dyrektywa zmieniająca w sprawie współpracy administracyjnej nakłada obowiązki sprawozdawcze na instytucje finansowe, które są podmiotami zdefiniowanymi w tej dyrektywie. A zatem, w przeciwieństwie do dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, nie nakłada ona obowiązków sprawozdawczych na osoby fizyczne (np. brokerów), które mogą wypłacać dochód finansowy. Po drugie, w zmienionej dyrektywie w sprawie współpracy administracyjnej przewidziano pewne wyjątki w odniesieniu do niektórych funduszy emerytalnych, wystawców kart kredytowych, regulowanych rachunków korzystających z ulg podatkowych i podobnych instytucji i produktów finansowych, które stwarzają niskie ryzyko w zakresie uchylania się od opodatkowania. Po trzecie, kryterium określone w art. 4 ust. 2 dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, zakładające, że dany podmiot uznaje się za podmiot wypłacający w momencie otrzymania odsetek, obejmuje również odsetki wypłacone przez jurysdykcję nieuczestniczącą za pośrednictwem podmiotu uznanego za wypłacający w momencie otrzymania odsetek mającego siedzibę w państwie członkowskim. Ponadto kryterium przełamania osobowości prawnej określone w art. 2 ust. 3 i rozszerzone kryterium uznawania danego podmiotu za podmiot wypłacający w momencie otrzymania odsetek, określone w art. 4 ust. 2 zmienionej dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, obejmują także dochody wypłacane za pośrednictwem „aktywnych” podmiotów niebędących instytucjami finansowymi, o ile są one zwolnione od podatku. Te pojedyncze przypadki wynikają z drobnych różnic w kryteriach przyjętych w ramach dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności oraz dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej, oraz ze szczególnych wyłączeń określonych w tych dwóch dyrektywach. W świetle całego zakresu dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej, skutki tego, czy wspomniane pojedyncze przypadki są objęte omawianymi unijnymi aktami prawnymi czy nie, są marginalne. Stosowanie światowego standardu w skali międzynarodowej i ściśle nadzorowanie jego wdrażania przez Światowe Forum Przejrzystości i Wymiany Informacji zminimalizuje wszelkie ryzyko związane z tymi pojedynczymi przypadkami.

Z powyższego wynika, że korzyści płynące z utrzymania obu instrumentów prawnych funkcjonujących równolegle byłyby minimalne. Chociaż wspomniane powyżej rozwiązanie, przewidziane w nowym art. 8 ust. 3a wprowadzonym dyrektywą zmieniającą w sprawie współpracy administracyjnej, mogłoby wystarczyć w większości przypadków, by uniknąć obowiązku zgłaszania informacji na podstawie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, współistnienie dwóch instrumentów prawnych o zasadniczo podobnym zakresie nie jest zgodne z zasadami lepszego stanowienia prawa i nie służy zachowaniu jasności i pewności prawa. Ponadto utrzymywanie dwóch równoległych funkcjonujących systemów prawnych oznaczałoby istnienie dwóch podobnych, ale nie w pełni zgodnych zestawów zasad, procedur i systemów sprawozdawczości w zakresie należytej staranności wobec klienta – zarówno w odniesieniu do instytucji finansowych zgłaszających informacje właściwym organom, jak i w odniesieniu do właściwych organów dokonujących

wymiany informacji między sobą. Wynikające z tego koszty przewyższałyby znacznie korzyści z istnienia dodatkowego zakresu dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności.

W celu zapewnienia, by w UE istniał tylko jeden obowiązujący standard w zakresie automatycznej wymiany informacji, oraz w celu uniknięcia sytuacji, w których równolegle stosowane byłyby dwa standardy, należy uchylić dyrektywę w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności.

Aby w zakresie sprawozdawczości nie powstały żadne luki, uchylenie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności powinno być dobrze skoordynowane z harmonogramem stosowania dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem odroczenia rozpoczęcia stosowania tejże dyrektywy w przypadku Austrii.

Ponieważ cel niniejszego wniosku dotyczącego dyrektywy, a mianowicie uchylenie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności z tymczasowymi wyjątkami koniecznymi do celów ochrony nabytych praw i uwzględnienia odstępstwa przyznanego Austrii na mocy dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejszy wniosek dotyczący dyrektywy nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 21 marca 2014 r. oraz oświadczenie Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z dnia 9 grudnia 2014 r. wskazują na to, że państwa członkowskie wyraźnie wolą mieć tylko jeden standard w zakresie automatycznej wymiany informacji na temat dochodów finansowych. Standard ten został już w pełni wdrożony w drodze dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej.

Na posiedzeniach grupy ekspertów Komisji ds. opodatkowania dochodów z oszczędności eksperci podkreślili znaczenie istnienia jednego systemu automatycznego zgłaszania informacji do celów bezpośredniego opodatkowania. Wyjaśniali oni, że strony, które reprezentują – unijne instytucje finansowe i pośrednicy – chcą uniknąć powielania systemów sprawozdawczych. Grupa ekspertów stwierdziła również, że sektor finansowy już wprowadza nowe lub dostosowuje istniejące systemy informatyczne w ramach przygotowań do zgłaszania informacji w związku z amerykańską ustawą o wypełnianiu obowiązków podatkowych w stosunku do rachunków posiadanych za granicą (FATCA), i podkreśliła potrzebę dostosowania przyszłych przepisów Unii dotyczących automatycznej wymiany informacji finansowych do światowego standardu OECD w zakresie automatycznej wymiany informacji (który sam oparty jest na zasadach należytej staranności wobec klienta opracowanych w ramach FATCA) w celu zmniejszenia obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów i obciążeń administracyjnych.

Jak wskazano powyżej, uchylenie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności będzie miało najwyżej znikomy wpływ na skuteczność automatycznej wymiany informacji wynikającej z dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej i zasadniczo stanowi środek lepszego stanowienia prawa. Z tego też powodu nie przygotowano oceny skutków.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

W art. 1 ustanawia się uchylenie dyrektywy. Uchylenie to jest skoordynowane z harmonogramem stosowania przez państwa członkowskie dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej.

Artykuł 1 ust. 1 lit. a) oraz art. 1 ust. 1 lit. b) obejmują podstawowe obowiązki w zakresie zgłaszania i wymiany informacji przewidziane w art. 4 ust. 2 oraz, odpowiednio, w art. 8 i 9 dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności.

Artykuł 1 ust. 1 lit. a) stanowi, że podmioty gospodarcze i państwa członkowskie, w których te podmioty mają siedzibę, zgłaszają informacje i wymieniają się informacjami, które zostały zebrane za rok 2015. Informacje te dotyczą podmiotów uznanych za wypłacające w momencie otrzymania odsetek, określonych w art. 4 ust. 2 dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, mających siedzibę w innych państwach członkowskich. Informacje te należy przekazywać w tym samym terminie, jak przewidziano w art. 9, tj. „w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu roku podatkowego”. W przypadku większości państw członkowskich termin ten przypada na dzień 30 czerwca 2016 r., ale w przypadku Zjednoczonego Królestwa – na dzień 5 października 2016 r. Przedłużenie okresu stosowania dyrektywy wynika zatem z potrzeby uwzględnienia terminu obowiązującego Zjednoczone Królestwo. Harmonogram stosowania pozostaje otwarty na ewentualne uzupełnienia i korekty po tej dacie.

Artykuł 1 ust. 1 lit. b) stanowi, że podmioty gospodarcze i podmioty wypłacające oraz państwa członkowskie, w których podmioty te mają siedzibę, zgłaszają informacje i wymieniają się informacjami, które zostały zebrane za rok 2015, zgodnie z art. 9, „w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu roku podatkowego”, który w przypadku większości państw członkowskich przypada na dzień 30 czerwca 2016 r., ale w przypadku Zjednoczonego Królestwa – na dzień 5 października 2016 r. Okres stosowania dyrektywy przedłużono zatem do dnia 5 października 2016 r., tak aby uwzględnić także termin obowiązujący Zjednoczone Królestwo. Harmonogram stosowania pozostaje otwarty na ewentualne uzupełnienia i korekty potrzebne po tej dacie.

Artykuł 1 ust. 2 zawiera przepisy szczegółowe, które ma wdrożyć Austria.

Austria rozpocznie stosowanie dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej z opóźnieniem, które w większości przypadków wyniesie rok. Niemniej jednak w chwili przyjęcia tej dyrektywy w dniu 9 grudnia 2014 r. Austria zobowiązała się do dokonywania wymiany informacji już w 2017 r., ale jedynie w odniesieniu do ograniczonego zestawu rachunków (tylko nowych rachunków otwartych w okresie od dnia 1 października 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.), a w innych przypadkach zachowując odstępstwo. W związku z tym Austria zasadniczo będzie musiała stosować dyrektywę w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności przez kolejny rok, z wyjątkiem ograniczonego zestawu rachunków, o których informacje będą zgłaszane w 2017 r. na podstawie dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej. W przeciwieństwie do Luksemburga Austria nie zadeklarowała, że będzie stosować automatyczną wymianę informacji na podstawie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności przed końcem okresu przejściowego określonego w art. 10 tejże dyrektywy. Nie należy również oczekiwać, by spełnione zostały warunki zakończenia okresu przejściowego przed datą rozpoczęcia stosowania przez Austrię dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej. W związku z tym dla celów art. 1 ust. 2 zakłada się, że w 2016 r. Austria będzie w dalszym ciągu stosowała przejściowy podatek u źródła na podstawie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, z wyjątkiem ograniczonego zestawu rachunków, o których

informacje będą zgłaszane przez Austrię w 2017 r. na podstawie dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej.

W związku z tym w art. 1 ust. 2 lit. a) znajduje się odniesienie do obowiązków Austrii i związanych z nimi obowiązków podmiotów wypłacających mających siedzibę w tym kraju, by przekazywać podatek u źródła naliczany od wypłat odsetek w 2016 r. zgodnie z art. 12 dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności.

Austria będzie również musiała wypełniać swoje obowiązki w odniesieniu do zgłaszania informacji przez podmioty gospodarcze mające w niej siedzibę na podstawie art. 4 ust. 2 akapit ostatni dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w przypadkach, gdy podmiot otrzymujący wypłaty odsetek od tych podmiotów gospodarczych, o którym mowa w art. 11 ust. 5 tej dyrektywy, formalnie wyraził zgodę na przekazywanie jego nazwy lub nazwiska, adresu i całkowitej kwoty wypłaconych mu lub zabezpieczonych na jego rzecz odsetek zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit ostatni tejże dyrektywy. Odpowiedni przepis stanowiący o tym znajduje się w art. 1 ust. 2 lit. b) niniejszego wniosku.

Ponadto w przypadku gdyby Austria ustanowiła procedurę przewidzianą w art. 13 ust. 1 lit. a) dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, wypełniane musiałyby być także obowiązki Austrii i związane z nimi obowiązki podmiotów wypłacających mających siedzibę w tym kraju w zakresie zgłaszania informacji na podstawie rozdziału II dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności. Odpowiedni przepis stanowiący o tym znajduje się w art. 1 ust. 2 lit. c) niniejszego wniosku.

Wszystkie obowiązki przewidziane w art. 1 ust. 2 powinny zostać wypełnione w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu roku podatkowego w Austrii, tj. do dnia 30 czerwca 2017 r.

W odniesieniu do ograniczonego zestawu rachunków, które będą podlegały zasadom należytej staranności wobec klienta od dnia 1 października 2016 r. i które będą zgłaszane w 2017 r. na podstawie dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej zmienionej odnośną dyrektywą zmieniającą, w art. 1 ust. 3 przewidziano wyjątek od przedłużenia okresu stosowania dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności.

27 państw członkowskich, które rozpoczną stosowanie dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej z dniem 1 stycznia 2016 r., nadal będzie musiało wydawać właścicielom odsetek zamieszkałym w danym państwie członkowskim zaświadczenia zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności. Ponieważ ostatni dzień, w którym obowiązywałyby takie zaświadczenia, byłby jednocześnie ostatnim dniem, w którym Austria stosowałaby podatek u źródła na podstawie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, w art. 1 ust. 1 lit. c) niniejszego wniosku datę tę ustalono na dzień 31 grudnia 2016 r. Jako że Luksemburg rozpoczyna stosowanie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności bez pobierania podatku u źródła z dniem 1 stycznia 2015 r., Austria jest jedynym państwem członkowskim, które będzie stosowało podatek u źródła na podstawie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w latach 2015 i 2016.

Przepisy mające na celu wyeliminowanie podwójnego opodatkowania, jakie mogłyby wynikać ze stosowania przejściowego podatku u źródła pobieranego na podstawie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, musiałyby także wykraczać poza datę rozpoczęcia stosowania dyrektywy zmieniającej w sprawie współpracy administracyjnej. Z zastrzeżeniem przepisów krajowych w danym państwie członkowskim, które ma przyznać ulgę podatkową lub zwrot podatku zgodnie z art. 14 dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, konieczne może się okazać przedłużenie stosowania tego przepisu znacznie poza ostatni dzień obowiązywania podatku u źródła, tj. dzień 31 grudnia 2016 r., w

odniesieniu do podatku u źródła pobieranego w Austrii (zob. art. 1 ust. 1 lit. d) niniejszego wniosku). Jest to środek przejściowy chroniący prawa właścicieli odsetek nabyte na mocy art. 14 dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w odniesieniu do państwa członkowskiego ich miejsca zamieszkania.

Artykuł 2 stanowi, że dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 3 stanowi, że dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

uchylająca dyrektywę Rady 2003/48/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W oparciu o konsensus osiągnięty na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 20 czerwca 2000 r., zgodnie z którym odpowiednie informacje powinny być przekazywane do celów podatkowych w jak najszerszym zakresie, od dnia 1 lipca 2005 r. w państwach członkowskich stosuje się dyrektywę Rady 2003/48/WE³ w celu umożliwienia efektywnego opodatkowania dochodów z oszczędności, w formie odsetek wypłacanych w jednym państwie członkowskim właścicielom odsetek będących osobami fizycznymi zamieszkałymi w innym państwie członkowskim, zgodnie z przepisami tego ostatniego państwa członkowskiego, eliminując w ten sposób zakłócenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi niezgodne z rynkiem wewnętrznym.
- (2) Światowy wymiar wyzwań, jakimi są transgraniczne oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania, staje się przedmiotem poważnych obaw na świecie i w Unii. Niezgłoszony i nieopodatkowany dochód znacznie uszczupla krajowe dochody podatkowe. W dniu 22 maja 2013 r. Rada Europejska z aprobatą przyjęła prowadzone na forum grupy G-8, grupy G-20 i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) działania na rzecz opracowania światowego standardu.
- (3) Dyrektywa 2011/16/UE⁴ przewiduje obowiązkową automatyczną wymianę niektórych informacji między państwami członkowskimi i stopniowe rozszerzanie jej zakresu na nowe kategorie dochodu i kapitału w celu zwalczania transgranicznych oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania.

³ Dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38).

⁴ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

- (4) W dniu 9 grudnia 2014 r. Rada przyjęła dyrektywę 2014/107/UE⁵ zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE, co pozwoliło na rozszerzenie automatycznej wymiany informacji na pełen zakres dochodów zgodnie ze światowym standardem opublikowanym przez OECD w lipcu 2014 r. i zapewnienie spójnego, konsekwentnego i kompleksowego podejścia w całej UE do automatycznej wymiany informacji finansowych na rynku wewnętrznym.
- (5) Dyrektywa 2014/107/UE ma generalnie szerszy zakres niż dyrektywa 2003/48/WE i przewiduje, że w przypadku pokrywania się zakresów tych aktów prawnych pierwszeństwo ma dyrektywa 2014/107/UE. Istnieją jednak nadal pojedyncze przypadki, w których zastosowanie ma jedynie dyrektywa 2003/48/WE. Te pojedyncze przypadki są rezultatem drobnych różnic w koncepcjach przyjętych w ramach obu dyrektyw oraz różnych szczegółowych wyłączeń. W tych ograniczonych przypadkach, gdy zakres dyrektywy 2003/48/WE wykracza poza zakres dyrektywy 2014/107/UE, nadal stosuje się odpowiednie przepisy dyrektywy 2003/48/WE, co prowadzi do podwójnych standardów sprawozdawczości w Unii. Koszty takiej podwójnej sprawozdawczości przewyższają drobne korzyści, jakie wynikałyby z jej zachowania.
- (6) W dniu 21 marca 2014 r. Rada Europejska zwróciła się do Rady o zapewnienie, by stosowne unijne prawo zostało w pełni dostosowane do nowego jednolitego światowego standardu automatycznej wymiany informacji opracowanego przez OECD. Ponadto, przyjmując dyrektywę 2014/107/UE, Rada wezwała Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie uchylenia dyrektywy 2003/48/WE oraz skoordynowania tego uchylenia z datą rozpoczęcia stosowania określoną w art. 2 dyrektywy 2014/107/UE, z należyтым uwzględnieniem odstępstwa przewidzianego w tejże dyrektywie dla Austrii. W związku z tym dyrektywa 2003/48/WE powinna mieć nadal zastosowanie do Austrii przez kolejny roczny okres. W świetle stanowiska przyjętego przez Radę uchylenie dyrektywy 2003/48/WE jest konieczne, by uniknąć powielania obowiązków sprawozdawczych i ograniczyć koszty dla administracji podatkowych oraz podmiotów gospodarczych.
- (7) Zgodnie z art. 2 dyrektywy 2014/48/UE⁶ zmieniającej dyrektywę 2003/48/WE państwa członkowskie powinny najpóźniej do dnia 1 stycznia 2016 r. przyjąć i opublikować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny rozpocząć stosowanie tych przepisów od dnia 1 stycznia 2017 r. Wraz z uchyleniem dyrektywy 2003/48/WE przepisy dyrektywy 2014/48/UE nie muszą już być transponowane.
- (8) Aby zapewnić niezakłóconą kontynuację automatycznego przekazywania informacji finansowych, uchylenie dyrektywy 2003/48/WE powinno stać się skuteczne z dniem rozpoczęcia stosowania określonego w art. 2 dyrektywy 2014/107/UE.
- (9) Niezależnie od uchylenia dyrektywy 2003/48/WE informacje zgromadzone przez podmioty wypłacające, podmioty gospodarcze i państwa członkowskie do dnia uchylenia powinny być przetwarzane i przekazywane w pierwotnie zamierzony sposób, a obowiązki, które powstały przed tą datą, powinny zostać wypełnione.

⁵ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. 359 z 16.12.2014, s. 1).

⁶ Dyrektywa Rady 2014/48/UE z dnia 24 marca 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 111 z 15.4.2014, s. 50).

- (10) W odniesieniu do podatku u źródła pobieranego w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 10 dyrektywy 2003/48/WE, w celu ochrony nabytych praw właścicieli odsetek państwa członkowskie powinny nadal przyznawać ulgi podatkowe lub zwracać podatek w pierwotnie zamierzony sposób, a także powinny wydawać na żądanie zaświadczenia dla właścicieli odsetek, że nie został pobrany podatek u źródła.
- (11) Należy wziąć pod uwagę fakt, że ze względu na różnice strukturalne Austrii przyznano odstępstwo na mocy art. 2 ust. 2 dyrektywy 2014/107/UE z maksymalnym odroczeniem wynoszącym jeden rok. W chwili przyjęcia tej dyrektywy Austria ogłosiła, że nie będzie w pełni wykorzystywać przyznanego jej odstępstwa. Do września 2017 r. rozpocznie ona wymianę informacji, ale tylko w odniesieniu do ograniczonego zestawu rachunków, natomiast w innych przypadkach będzie korzystać z odstępstwa. W związku z tym należy ustanowić przepisy szczegółowe w celu zapewnienia, by w okresie objętym odstępstwem Austria i podmioty wypłacające i podmioty gospodarcze mające siedzibę w tym państwie nadal stosowały przepisy dyrektywy 2003/48/WE, z wyjątkiem tych rachunków, które zostały objęte zakresem dyrektywy 2014/107/UE zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE.
- (12) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, łącznie z prawem do ochrony danych osobowych, i żaden element tej dyrektywy nie ogranicza ani eliminuje tych praw.
- (13) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie uchylenie dyrektywy 2003/48/WE z tymczasowymi wyjątkami koniecznymi do celów ochrony nabytych praw i uwzględnienia odstępstwa przyznanego Austrii na mocy dyrektywy 2014/107/UE, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (14) Należy zatem uchylić dyrektywę 2003/48/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Dyrektywa 2003/48/WE traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2016 r.
- W dalszym ciągu stosuje się jednak następujące obowiązki wynikające z dyrektywy 2003/48/WE zmienionej dyrektywą 2006/98/WE⁷:
- a) obowiązki państw członkowskich i podmiotów gospodarczych mających w nich siedzibę, określone w art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/48/WE, mają nadal zastosowanie do dnia 5 października 2016 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione;
- b) obowiązki podmiotów wypłacających określone w art. 8 oraz państw członkowskich, w których te podmioty mają siedzibę, określone w art. 9, mają nadal zastosowanie do dnia 5 października 2016 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione;

⁷ Dyrektywa Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowująca niektóre dyrektywy w dziedzinie opodatkowania, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 129).

- c) obowiązki państw członkowskich zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych, określone w art. 13 ust. 2, mają nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- d) obowiązki państw członkowskich zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych, określone w art. 14, w odniesieniu do podatku u źródła pobranego w 2016 r. i w latach poprzednich, mają nadal zastosowanie do czasu, aż zostaną wypełnione.
2. Niezależnie od przepisów ust. 1 niniejszego artykułu dyrektywę 2003/48/WE zmienioną dyrektywą 2006/98/WE stosuje się nadal w całości w odniesieniu do Austrii do dnia 31 grudnia 2016 r., z wyjątkiem:
- a) określonych w art. 12 obowiązków Austrii i związanych z nimi obowiązków podmiotów wypłacających i podmiotów gospodarczych mających siedzibę w tym państwie, które nadal mają zastosowanie do dnia 30 czerwca 2017 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione;
- b) określonych w art. 4 ust. 2 akapit drugi obowiązków Austrii i podmiotów gospodarczych mających siedzibę w tym państwie, które nadal mają zastosowanie do dnia 30 czerwca 2017 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione;
- c) wszelkich obowiązków Austrii i związanych z nimi obowiązków podmiotów wypłacających mających siedzibę w tym państwie, wynikających bezpośrednio lub pośrednio z procedur, o których mowa w art. 13, które to obowiązki nadal mają zastosowanie do dnia 30 czerwca 2017 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione.
3. Niezależnie od przepisów ust. 2 niniejszego artykułu dyrektywa 2003/48/WE zmieniona dyrektywą 2006/98/WE nie ma zastosowania po dniu 1 października 2016 r. do wypłacanych odsetek w odniesieniu do rachunków, co do których wypełniono obowiązki sprawozdawcze i dotyczące należytej staranności, określone w załącznikach I i II do dyrektywy 2011/16/UE, i w przypadku których Austria przekazała w drodze automatycznej wymiany informacje, o których mowa w art. 8 ust. 3a dyrektywy 2011/16/UE, w terminie określonym w art. 8 ust. 6 lit. b) dyrektywy 2011/16/UE.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*